

Het loophuis van de Toetambes en Mien de Rommelpot

'Het was op een stille zondagavond, zo tegen zonsondergang, dat vier kameraden besloten een bezoek te brengen bij de Toetambes. Zij waren nog in de lentetijd van hun leven. Iedere vezel van hun lichaam stond gespannen onder de druk der ontluiking, zoals in het voorjaar een knop van een roos onder bloeibersting kan staan. Het waren de Floep, de Appel, de Riekie en de Bout. Toen zij al slenterende de buurt in kwamen, zat de Toetambes op een stoel voor zijn woning. De vier bezoekers knoopten een praatje aan en al spoedig zat het hele stel in huis. Er moest gelapt worden - daar was het om begonnen - voor een liter jenever, worstjes in het zuur, strooikontjes (gerookte harde bokking), zure haring en gekookte lever. De toetambes ging op stap om een en ander in te slaan, en intussen zou zijn vrouw koffie zetten. De Riekie haalde een fles jenever voor de dag, en om Mien de Rommelpot alvast 'los' te krijgen, werd er nog eens gelapt. Kwansuis voor de onkosten, hetgeen goed in de smaak viel.

De toetambes had in de stad zijn inkopen gedaan en op de terugweg naar huis kwam hij de Botterkop tegen. Deze nodigde de Toetambes uit een borrel te gaan drinken. Van één borrel kwam het op twee en zo kwam de Toetambes in de juiste stemming. De Botterkop kocht bovendien twee halve literflessen jenever en ging samen met de Toetambes verder op stap. Het duurde niet lang of de Toetambes was smoordronken. De Botterkop, die zijn portie aan de Toetambes had gegeven, bleef bij zijn positieven. Hij liet zijn kameraad met jenever en eetwaren in een schuur liggen en stapte naar de woning van de Toetambes met de intentie Mien de Rommelpot te bezoeken.

Toen de Botterkop binnenkwam, ging zijn pet vanzelf omhoog. Hij had er niet op gerekend dat er al bezoek was. Het duurde niet lang of er werd geklonken en geproost, met het gevolg dat de Botterkop

zelf onder zeil ging. De vier jongelui bedachten zich niet lang, en ondanks het verzet van Mien de Rommelpot, werd de Botterkop op de vloer vlak voor de bedstee gelegd. De bedgordijnen werden opzij geschoven. Twee man ieder een been en twee man ieder een arm en daar ging de Botterkop, van één-twee-drie-hup, de bedstee in. De botterkop, die nogal zwaar en enigszins achtkantig van model was, werd bij het jonassen een beetje hoog aangehouden, zodat hij volgens de wet der zwaartekracht met verdubbeld gewicht op het bed terecht kwam. Het gevolg was dat de verzwamde onderlagen - dat zijn de planken waarop het stro en daarop het eigenlijke bed lag - doormidden braken, zodat het hele gedoe in het keldertje van de bedstee verdween. Ongeveer manshoogte diep, lag de Botterkop op de stenen vloer van het keldertje met het stro en bed op zijn lichaam te brullen, maar na een poosje werd er geen geluid meer ge-

Twee man ieder een been en twee man ieder een arm en daar ging de botterkop, van één-twee-drie-hup de bedstee in.

Het loophuis van de Toetambes en Mien de Rommelpot

hoord. De Toetambes kwam die avond en nacht niet thuis. De vier jeugdige bezoekers moesten tenslotte ontevreden vertrekken. Mien de Rommelpot heeft die nacht niet geslapen en maakte zich zorgen over de dag van morgen.

Toen de Toetambes de volgende morgen in de schuur met een enorme kater wakker werd begreep hij dat de Botterkop hem belazerd had. In het stro griste hij zijn spulletjes bij elkaar, verliet de schuur en ging met een zekere angst in zijn hart naar huis. Toen hij thuis kwam, vond hij zijn vrouw huilend bij de tafel zitten. 'Ik kan er niks aan doen', zei de Toetambes, 'de botterkop hè me besallemander'. Toen stond Mien op en wees naar de bedstee. 'Kek ter môr is in', zei ze. De Toetambes liep naar de bedstee, gevolgd door zijn vrouw. Toen hij zich voorover boog en in de donkere diepte keek, gaf Mien hem een duw in zijn rug, met het gevolg dat de Toetambes op het bed in het keldertje terecht kwam. Mien ging weg, trok de deur achter zich dicht en liet de twee mannen in de duisternis van het kel-

dertje achter. Even later stonden de burenen als een kluwen voor de deur te luisteren naar het lawaai van het gevecht binnen. Er werd moord geroepen. De deur werd door de burenen geforceerd en toen ze binnen kwamen om assistentie te verlenen, zag men aanvankelijk niets, doch het lawaai kwam uit de bedstee. Het duurde een geruime tijd voor en aler het tweetal uit de diepte was bevrijd. Beiden hadden bebloede koppen en waren zeer beduusd.

Niemand wist wat er eigenlijk was gebeurd. de Botterkop stond of-ie zijn laatste oortje had versnoept en de Toetambes begreep evenmin de toedracht van de verwickelingen. Toen in de avond Mien de Rommelpot thuis kwam, had de Toetambes het bed weer in orde. Dagen lang hebben de burenen zich nog krom gelachen.'

joh. van redichem, 10 januari 1947

Er moest gelapt worden — daar was het om begonnen — voor een liter jenever, worstjes in het zuur en stroikontjes (gerookte bokking)

